

Süveyda'da Yaşananların Delâletleri ve Alâmetleri

Süveyda'da yaşanan acı ve dehşet verici olaylar, yüzleri kızartıp tüyleri diken diken etmiştir; dolayısıyla buna ancak korkak bir hain ve ajanlığı şüphe götürmeyecek bir şekilde açığa çıkmış olan biri sessiz kalabilir.

Mevla Subhanehu ve Teala şöyle buyurmaktadır: إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ **“Hakikaten bu (bütün peygamberler ve onlara iman edenler) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise bana kulluk edin.”** [Enbiya 92] Hikmet el-Hicri ve çetesi utanç verici ve yüz kızartıcı ameller işlemiş, gece gündüz ses ve görüntüsü belgelenmiş bir şekilde isyan ettiğini, Yahudi varlığına güvendiğini ve ümmetin en azılı düşmanlarından destek aldığını ilan etmiştir. Böylece o, hem kendisini ve kendisine yardım edenleri, hem duyuruna sessiz kalıp ona yardım edenleri ve onunla anlaşma yapanları, Süveyda halkından, yani Müslümanlarla olan zimmet ahdinden koparmıştır. Böylece de onun önünde kılıç ya da İslam ve Müslümanların topraklarından çıkmaktan başka bir seçenek kalmamıştır. Tabi buna, onun suçlu ve döneke çetesi tarafından işlenen, kanıt ve delillerle belgelenmiş ve iddia veya suçlamaya gerek olmayan suçlar eşlik etmezse ki bu suçlar mutlaka muhasebe edilmesi ve kısas uygulanması gereken suçlardır.

El-Hicri ve çetesinin işlediği suçların küçük bir resmi (kimlikten dolayı cinayet, özgür kadınlara toplu tecavüz, rezillik, çarpıtma, işkence, İslam'a ve Müslümanlara hakaret, Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e hakaret, camilerin yıkılması, çocukların parçalanması, başların gövdeden ayrılması, mallara el koyma, Süveydadaki Arap Müslüman aşiretlerin çocuklarını, mülklerinden vazgeçmek karşılığında vilayetten ayrılmalarına izin verilmesi için dilekçeleri imzalamaya ve parmak basmaya zorlama, hatta eşyalarını ve paralarını almalarına bile izin vermeme ki bu da; Yahudilerin Filistin'deki halkımıza yaptıklarının aynısı, hatta aslının kopyasıdır.) Ayrıca Yahudiler, Şam'a saldırarak ve aralarında Savunma Bakanlığı ve Başkanlık Sarayı'nın da bulunduğu Şam hükümetine ait 160 hedefi tahrip ederek onların bu eylemlere yardım ettiler; bu da Ahmed Şara'nın Suriye güçlerini ve genel güvenliğini Süveyda'dan çekmeye ve burayı tamamen boşaltmaya ve ilin idaresini el-Hicri ve çetesinin eline bırakmaya sevk etmiştir. Peki bu eylem ve Şam topraklarının bir kısmından vazgeçmesi, onun zaferini onaylamak anlamına gelmiyor mu? Bu eylem, açıkça ve net bir şekilde Şam'daki Suriye liderliğinin meşruiyetinin çöküşüne delâlet ettiği gibi halkımızın kanına ve fedakarlıklarına ihanet edildiğine delâlet etmesinin yanı sıra bu liderliğin iktidarda kalmaya layık olmadığına da delâlet etmektedir. Dolayısıyla Şara'nın iktidardan ayrılıp onu ehil olanlara teslim etmesi gerekirken ancak o, bundan daha iğrenç bir şey yapmıştır.

Devrim halkı bu ihaneti fark edince, gurur, onur ve azimle halkımızı ve aşiretlerimizi desteklemek için harekete geçtiler; nitekim bu muazzam ilerleyiş ve Irak, Ürdün ve Arap Yarımadası'ndaki aşiretlerden halkımızı destekleme çağrısı karşısında Amerika, bu adımın Yahudi varlığı için ne kadar tehlikeli olduğunu anladı; yoksa Amerika'nın Müslüman ülkelerdeki Dürziler, Aleviler ve Hristiyanlar umurunda değildir. Zira onlar, kendi çıkarlarını gerçekleştirmek için kullandığı araçlardır. Dolayısıyla onların ağırlığını, fazlalığını ve onlara bağlı kalmanın bir faydası olmadığını hissedince onları, kiralık liderlerinin hiç hesaba katmadıkları bir

şekilde ateşin içine atmıştır. Keşke bu sözde “azınlıklar” bunu fark edip kendilerinin Yahudiler, Amerika ve Batı'nın amaç ve çıkarları için kullandığı birer araç olduklarını, onların kendileri için bir korku, sevgi, kıskançlık ya da destek duygusu beslemediklerini, kendilerinin Batı'nın elinde, istediği zaman ve istediği şekilde çıkarlarını gerçekleştirmek için harekete geçirdikleri kağıt parçaları ve projeler olduklarını ve çıkarları gerçekleştiğinde de onları terk edip geriye hiçbir şey kalmayacak şekilde kendilerini ateşin içine attıklarını anlamış olsalardı.

Amerika, bu durumun Yahudiler için ne kadar tehlikeli olduğunu fark etti ve Ahmed Şara'dan müdahale etmesini, çatışmayı sonlandırmasını, durumu kurtarmasını ve Süveyda'nın derinliklerine ilerlemesinin ve ezici bir zafer gerçekleştirmeye yaklaşmasının ardından aşiretlerinin ilerleyişini durdurmasını istedi. Oysa Şara'nın yapması gereken bu zafere sarılıp onunla gurur duymak ve bu aşiretlerin ilerleyişini de yardım etmektir. Eğer bunu yapmış olsaydı, güç burada, izzet burada ve buradakilerle başa çıkamazsınız şeklinde Yahudi varlığına yönelik en büyük bir mesaj olurdu. İşte bu en büyük kozdur; zira akidesi ve dini ne olursa olsun herhangi bir rejimin kuluçka merkezi millet olup eğer ona sarılırsa zafer kazanır ve zafer onun dostu olur. Peki ya cihat ve tevhid ümmetine sarılan ve gözlerini Rabbinin rızasına diken bir kimse olsa nasıl olurdu acaba?

Bu aşiret hibesinin en önemli delâletlerinden biri de, ümmetin birliği, duyguların birliği ve akıbetin birliğidir. Aynı şekilde bu aşiretlerin İslam'ın sloganları, övgünün, hamdın ve şerefın Allah Subhanehu ve Teala'ya ait olduğunu ifade etmeleri ve ayrıca şeref, toprak ve kan için duydukları kıskançlık da vardır. Ardından Şam beldesi, Irak ve Arap Yarımadası'ndaki kabilelerin bir araya gelmesi, tek bir nefes ve azimle birbirlerini çağrıda bulunmaları mevcut rejimlerin tahtlarını sarsmış ve Yahudi varlığı ile onun arkasında olan ve bu ivme devam edip hain ve kiralık yöneticiler bu alevlenen hibe yangınına söndürmek için müdahale etmezlerse işlerin kontrolden çıkmaya başladığını fark eden Amerika'yı dehşete düşürmüştür.

Ümmetin artık gerçek hacmini ve zati gücünü fark etmesinin zamanı gelmedi mi? Yine ümmetin, herhangi bir hareketinin güç dengelerini değiştireceğini ve kâfir Batı'nın ülkemizdeki tüm projelerini başarısızlığa uğratacağını fark etmesinin zamanı gelmedi mi? Ayrıca bu azim ümmetin, yöneticilerinin ve sistemlerinin, kâfir Batı'nın projelerine hizmet etmek için türetilmiş ajanlar olduklarını ve hedeflerinin başına buna layık olanları getirmeleri gerektiğini anlamasının zamanı gelmedi mi? Sevgili Peygamberimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: إِذَا وَبَّدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ “İş, ehli olmayan kimseye verildiğinde kıyameti bekle.” Artık bu ümmetin, bu küçük hibeden kendi azametinin ve tarihinin boyutunu, toprak sahibi olduğunu, tarih sahibi olduğunu, karar sahibi olduğunu ve hiçbir kararın kendi kararının üstünde olmadığını idrak etmesi gerekir.

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Muhakkak ki Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.”
[Yusuf 21]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Süleyman Abdullah